

عنوان مقاله:
آینده ما و فرهنگ ما

محل انتشار:
فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 8، شماره 29 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:
سید موسی دبیاچ - استادیار، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

توجه به آینده فرهنگ ضمن آنکه از مقوله‌های چالش‌برانگیز محسوب می‌شود، پرداختن به آن را نیز ضروری می‌کند، چنانکه سرنوشت فرهنگ با سرنوشت انسان گره خورده است و بر اهمیت آینده بشری تأکید می‌کند. زیرا نزاع انسان با خود و تباهی و دورشدن از اصل انسانی خود آینده او و فرهنگ را تباه می‌کند. در این نوشتار مراد از فرهنگ، فرهنگ بالذات است و نه تجربه مادی آن که به تمدن تعبیر می‌شود. تفحص در واژگان به‌ویژه تناظر واژگانی ادبیات زبان فارسی با سایر زبان‌ها روشن می‌کند که «Kulture» به‌عنوان واژه متناظر با واژه فرهنگ در ادبیات فارسی مفهومی است که نمی‌تواند مسئله آینده و سرنوشت فرهنگ را در بر گیرد. این تفاوت واژگانی می‌تواند نشان از جهان‌بینی‌های متفاوت فرهنگ‌های مختلف چون فرهنگ شیعی-ایرانی یا فرهنگ مسیحی-اروپایی داشته باشد که نه تنها هرکدام بنا به مقتضیات خود برای انسان آینده‌ای دیگر رقم می‌زنند که می‌توانند بر آینده فرهنگ خود نیز تأثیرگذار باشند.

کلمات کلیدی:
فرهنگ، تمدن، زمان، آینده فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151934>

